

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 14.8.2003
COM(2003) 501 definitief

2000/0117 (COD)

ADVIES VAN DE COMMISSIE

**overeenkomstig artikel 251, lid 2, derde alinea, onder c) van het EG-Verdrag,
over de amendementen van het Europees Parlement
op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad inzake het
voorstel voor een**

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de
sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten**

**HOUDENDE WIJZIGING VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE
overeenkomstig artikel 250, lid 2 van het EG-verdrag**

ADVIES VAN DE COMMISSIE

**overeenkomstig artikel 251, lid 2, derde alinea, onder c) van het EG-Verdrag,
over de amendementen van het Europees Parlement
op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad inzake het
voorstel voor een**

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de
sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten**

1. INLEIDING

Artikel 251, lid 2, onder c) van het EG-Verdrag bepaalt dat de Commissie advies uitbrengt over de amendementen van het Europees Parlement in tweede lezing. De Commissie geeft hieronder haar advies over de 19 door het Parlement voorgestelde amendementen.

2. ACHTERGROND

Indiening van het voorstel bij van Raad en het Europees Parlement (COM(2000) 276 def. - 2000/0117(COD)) overeenkomstig artikel 175, lid 1, van het Verdrag: 11.7.2000

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité: 26.4.2001

Advies van het Comité van de Regio's: 13.12.2000

Advies van het Europees Parlement – eerste lezing: 17.1.2002

Gewijzigd voorstel van de Commissie: 6.5.2002

Goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad: 20.3.2003

Advies van het Europees Parlement – tweede lezing: 2.7.2003

3. DOEL VAN HET VOORSTEL

De richtlijn houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten streeft een drieledig doel na, namelijk de modernisering, vereenvoudiging en flexibilisering van het bestaande juridische kader. Modernisering om rekening te houden met de nieuwe technologieën en de verandering van de economische context, met inbegrip van de lopende of komende liberalisering van een aantal van de betrokken activiteiten, vereenvoudiging om de bestaande teksten begrijpelijker te maken voor de gebruikers, zodat de opdrachten worden vergeven overeenkomstig de geldende normen en de betrokkenen (kopers en leveranciers) hun rechten beter kennen, en flexibiliteit van de procedures om aan de behoeften van de kopers (aanbestedende diensten) te voldoen.

4. ADVIES VAN DE COMMISSIE BETREFFENDE DE AMENDEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

4.1. Door de Commissie overgenomen amendementen (nr. 15 gedeeltelijk)

Het lijkt erop – onder voorbehoud van nadere verificatie – dat bepaalde taalversies (in ieder geval de Italiaanse, Spaanse, Duitse en Portugese versies) bepaalde terminologische onnauwkeurigheden bevatten ten aanzien van de terminologie van Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst¹ (de postrichtlijn). In lid 2 bijvoorbeeld wordt in de Italiaanse versie de term "plico postale" gebruikt in plaats van "invio postale", en in de Spaanse versie "expedición" in plaats van "transporte". Hoewel deze wijziging van artikel 6 niet alle taalversies betreft, kan de Commissie **amendement 15** aanvaarden voor wat betreft een aanpassing van de terminologie aan die van de postrichtlijn.

4.2. Door de Commissie verworpen amendementen (nrs. 1, 7, 12, 13, 14, 15 gedeeltelijk, 16, 18, 28, 29, 35, 39, 40, 41, 50, 53, 54, 55 en 56)

Amendement 1 is gericht op 1) het opnemen van het garanderen van "een hoog niveau van betrouwbare diensten van algemeen belang tegen billijke prijzen" onder de doelstellingen van de richtlijn. Bovendien wordt toegevoegd dat de coördinatie van de gunningsprocedures moet plaatsvinden met inachtneming van de algemene doelstellingen als bepaald in de artikelen 2 en 6 van het EG-Verdrag".

1) Dit deel van het amendement kan niet worden aanvaard want de richtlijn betreft alleen het coördineren van de procedures voor het plaatsen van opdrachten, en niet het niveau van de in de verschillende lidstaten aangeboden diensten van algemeen belang.

2) Er is al een verwijzing naar de doelstellingen van artikel 6 in considerans 12 en met de sociale doelstellingen wordt al rekening gehouden op de passende punten van de richtlijn (bijvoorbeeld in considerans 43 en artikel 38 betreffende de uitvoeringsvoorwaarden, en ook in artikel 57 betreffende het verifiëren van de naleving van de sociale wetgeving bij het onderzoeken van offertes die abnormaal laag lijken). Bovendien zou, aangezien een dergelijke verwijzing naar artikel 2 van het Verdrag niet is voorgesteld bij de andere richtlijn betreffende overheidsopdrachten, goedkeuring van dit amendement juridische onzekerheid creëren en kunnen leiden tot gevolgtrekkingen a contrario met betrekking tot het rekening houden met de sociale doelstellingen.

De **amendementen 7 en 28** hebben tot doel om zowel in de considerans als in de bepaling de een verplichting in te voeren voor de aanbestedende diensten om – telkens wanneer dat mogelijk is – in hun technische specificaties rekening te houden met de toegankelijkheid voor gehandicapten, of met gebruik door iedereen, dus ook door gehandicapten.

---

¹ PB L 15 van 21.1.1998, blz.14. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 2002/39/EG (PB L 176 van 5.7.2002, blz. 21).

Toegankelijkheid voor gehandicapten is zonder twijfel een belangrijk sociaal aspect; maar hoewel het technisch wel mogelijk is dit dwingend voor te schrijven, zal dat niet in alle gevallen opportuun zijn. Dit amendement zou betekenen dat deze verplichting algemeen wordt, zelfs voor opdrachten betreffende zaken die naar hun aard niet bedoeld zijn om door gehandicapten te worden benut (bijvoorbeeld de bouw van kazernes of van opleidingsruimten voor havenpolitie).

Bovendien biedt het gemeenschappelijk standpunt, na de eerste lezing door het Parlement, al de mogelijkheid om in een overheidsopdracht eisen inzake toegankelijkheid voor gehandicapten op te nemen, op basis van bijlage XXI bij de richtlijn, betreffende de technische specificaties. Een richtlijn "overheidsopdrachten", die bedoeld is om de procedures te coördineren, is echter niet het geëigende instrument om een verplichting op te leggen inzake dergelijke specificaties.

Amendement 12 is gericht op het beperken van de toepassing van elektronische veilingen, door het gebruik ervan te verbieden voor bouwopdrachten en voor bepaalde typen diensten ("intellectueel-scheppende" of "complexe" diensten).

Afgezien van het probleem van de omschrijving van dergelijke categorieën van diensten op communautair niveau is het amendement onaanvaardbaar omdat het in strijd zou zijn met de afbakening van de toepassing van elektronische veilingen in considerans 22 en in artikel 56. Verder zij erop gewezen dat de mogelijkheid om op nationaal niveau de gebruikmaking van elektronische veilingen te verbieden of te beperken expliciet is voorzien in het gemeenschappelijk standpunt, in artikel 56, lid 1.

Amendement 13 houdt in dat de door de Staat, zijn territoriale lichamen en publiekrechtelijke instellingen opgerichte centrale inkoopdiensten als aanbestedende diensten moeten worden beschouwd. Het amendement zou tot gevolg hebben dat ieder orgaan dat is opgericht om aankopen te centraliseren, ongeacht zijn (juridische) status, als "aangebestedende dienst" zou worden aangemerkt. Dit zou een aanvulling betekenen op de definitie van aankoopcentrale/centrale inkoopdienst in artikel 1, lid 2, punt 8, een definitie die berust op twee elementen: een aanbestedende dienst zijn en goederen en diensten aanschaffen die bestemd zijn voor andere aanbestedende diensten. Het amendement zou dus duidelijk in tegenspraak zijn met de definitie in artikel 2, lid 1, onder a), die aangeeft onder welke voorwaarden een orgaan als aanbestedende dienst kan worden beschouwd.

Amendement 14 betreft wijziging van de definitie van het begrip "bijzondere of uitsluitende rechten".

1) Enerzijds wordt dit begrip verbreed door schrapping van de voorwaarde dat dergelijke rechten tot gevolg moeten hebben dat "de mogelijkheden van andere diensten om dezelfde activiteit uit te oefenen wezenlijk nadelig worden beïnvloed".

2) Anderzijds wordt de reikwijdte van het begrip weer beperkt door invoeging van een verduidelijking ontleend aan considerans 25, die inhoudt dat de rechten die zijn toegekend "aan een beperkt aantal ondernemingen (...) op basis van objectieve, evenredige en niet-discriminerende criteria die eenieder die daaraan voldoet de mogelijkheid bieden van deze rechten gebruik te maken, niet kunnen worden aangemerkt als bijzondere of uitsluitende rechten."

1) De verbreding van de definitie is niet aanvaardbaar, omdat daardoor particuliere ondernemingen onder de bepalingen van de richtlijn zouden vallen terwijl dat niet gerechtvaardigd is.

2) De laatste alinea van het amendement is overbodig en daarom eveneens onaanvaardbaar. Bovendien, als deze precisering in de tekst zou worden opgenomen, zou dat de neiging bevorderen om a contrario te concluderen dat het Gemeenschapsrecht rechten legitimeert die zijn toegekend op grond van subjectieve, disproportionele en discriminatoire criteria.

Afgezien van de terminologische aanpassing, die door de Commissie is aanvaard, (zie punt 4.1 hieronder), behelst **amendement 15** een verschillende behandeling van "voorbehouden postdiensten" en "andere postdiensten" door het door het gemeenschappelijk standpunt ingevoerde onderscheid tussen de laatste en de "postondersteunende diensten".

Een dergelijke wijziging kan niet worden aanvaard, want die zou kunnen leiden tot uiteenlopende behandeling van de postdiensten op basis van de richtlijn. Entiteiten die dezelfde diensten aanbieden – en die deel uitmaken van de categorie "andere postdiensten" – zouden wel of niet onder de richtlijn "speciale sectoren" kunnen vallen, afhankelijk van de vraag of zij al dan niet eveneens een activiteit uitoefenen die bij de "voorbehouden postdiensten" wordt genoemd. Het gemeenschappelijk standpunt behandelde alle postactiviteiten, al dan niet voorbehouden, op voet van gelijkheid, en voorzag alleen in een verschillende behandeling op grond van activiteiten die niet direct postdiensten zijn (de "postondersteunende diensten"). Dat is gerechtvaardigd aangezien de "voorbehouden postdiensten" en de "andere postdiensten" diensten van dezelfde aard zijn: naarmate de liberalisering van de postsector vordert, zullen diensten overgaan van de categorie voorbehouden diensten naar die van de andere diensten².

Amendement 16 verplicht de aanbestedende diensten om de grondbeginselen van het communautaire recht te eerbiedigen bij alle overheidsopdrachten, ook die waarvan de waarde onder de toepassingsdrempels van de richtlijn ligt.

Het lijkt geen twijfel dat deze beginselen – zoals de jurisprudentie van het Hof ook regelmatig bevestigd heeft – van toepassing zijn op alle overheidsopdrachten, ongeacht het bedrag daarvan. Het is echter juridisch gezien niet opportuun om een desbetreffende verplichting in te voeren in het kader van deze richtlijn, die pas vanaf bepaalde drempelbedragen van toepassing is. Voor opdrachten die daaronder blijven, zou deze verplichting kunnen leiden tot rechtsonzekerheid met betrekking tot de werkingssfeer van de richtlijn en de reikwijdte van de opgelegde procedurele verplichtingen. Wat anderzijds de opdrachten die wel onder de richtlijn vallen betreft, zou deze passage eigenlijk alleen een herhaling zijn van considerans 9 van het gemeenschappelijk standpunt.

Amendement 18 is gericht op versterking van de verplichtingen van aanbestedende diensten ten aanzien van de eerbiediging van de vertrouwelijkheid van de door inschrijvers verstrekte gegevens, met name door een opsomming van de betreffende informatie en documenten, en door te preciseren dat deze verplichtingen tijdens en na de gunningsprocedures gelden.

---

² Zo zal de verwerking van postzendingen met een gewicht van 50 tot 100 gram een "voorbehouden postdienst" blijven tot 1 januari 2006 en zal dan overgaan naar de categorie "andere postdiensten".

Na de onderlinge aanpassing van de twee richtlijnen inzake overheidsopdrachten in de gemeenschappelijke standpunten is met een deel van het amendement (de opsomming van de betreffende informatie en documenten) al rekening gehouden. Het absolute karakter van de bepaling ("tijdens en na de gunningsprocedure") kan echter niet worden aanvaard. Enerzijds zou een dergelijke bepaling tot concurrentievervalsing kunnen leiden (een onderneming die een project heeft ontworpen in het kader van een opdracht voor diensten zou naderhand de enige zijn die dat project zou kunnen uitvoeren, omdat de plannen aan geen enkele andere kandidaat zouden mogen worden medegedeeld). Ook zouden er conflicten kunnen ontstaan tussen de verplichtingen inzake transparantie (b.v. ten opzichte van controleorganen) en de verplichtingen inzake geheimhouding.

Aan de bepaling die, met uitzondering van bijzondere gevallen, verwijzingen naar een "bepaald fabrikaat" verbiedt, voegt **amendement 29** 1) ten eerste verwijzingen naar bepaalde producenten of leveranciers toe. Bovendien 2) schrapt het amendement de voorwaarde dat verwijzing naar een bepaald fabrikaat alleen verboden is wanneer daardoor "bepaalde ondernemingen of bepaalde producten worden bevoordeeld of geëlimineerd".

Dit amendement kan om verschillende redenen niet worden aanvaard:

– het schrappen van de onder 2) genoemde voorwaarde, die overigens een bepaling van bestaand recht is, zou tot gevolg hebben dat een precisering wordt geschrapt die de reikwijdte van het verbod beperkt tot die gevallen dat verwijzing naar een bepaalde oorsprong/een bepaald fabrikaat een beperkend effect zou hebben op de deelname aan de inschrijving. Dit amendement is kennelijk gebaseerd op de vrees dat deze precisering de aanbestedende diensten zou kunnen beletten om productieprocessen te verlangen die slechts door een beperkt aantal aanbieders geboden worden (bijvoorbeeld producten van biologische landbouw of minder vervuilende producten). Een dergelijke vrees is ongefundeerd. Dergelijke eisen zijn al als legitiem erkend in het arrest "Bussen van Helsinki"³.

– wat punt 1) betreft: aangezien in artikel 34 en in bijlage XXI al sprake is van een "bepaald fabrikaat of een bepaalde herkomst", van "een bijzondere werkwijze" en "een bepaalde oorsprong" of "een bepaalde productie", is toevoeging van een verwijzing naar producenten of leveranciers overbodig.

– tenslotte zou aanvaarding van dit amendement leiden tot incoherentie tussen de twee richtlijnen, aangezien een grotendeels identiek amendement (nr. 90) op de andere voorgestelde richtlijn inzake overheidsopdrachten niet is aanvaard.

Amendement 35 betreft het verruimen van de mogelijkheden om opdrachten ten behoeve van onderzoek, proefnemings, studie of ontwikkeling te plaatsen zonder oproep tot mededinging en met voorbijgaan aan de geldende wettelijke voorschriften, volgens welke deze opdrachten niet kunnen worden geplaatst " ... met het doel de rendabiliteit te verzekeren dan wel de kosten van onderzoek en ontwikkeling te dekken en voorzover de plaatsing van een dergelijke opdracht niet verhindert dat een oproep tot mededinging wordt gedaan voor latere opdrachten die dit doel in het bijzonder beogen."

---

³ Arrest van het Hof van 17.9.2002, Concordia Bus Finland Oy Ab, voorheen Stagecoach Finland Oy Ab, tegen Helsingin kaupunki en HKL-Bussiliikenne, Zaak C-513/99, Jurispr. 2002 blz. I-07213.

Door schrapping van deze voorwaarden zou het amendement ertoe leiden dat voor opdrachten waarvoor nu wel een oproep tot mededinging moet worden gedaan, deze verplichting niet meer zou gelden, waardoor het acquis communautaire zou worden aangetast. Bovendien zou dit amendement kunnen leiden tot opdrachten die gedurende zeer lange perioden in handen van een bepaalde contractant blijven, aangezien de toepassing van deze uitzonderingsmogelijkheid gemakkelijk gevolgd zou kunnen worden door een andere uitzondering op basis van technische redenen (b.v. interoperabiliteit), om opdrachten te kunnen blijven toekennen aan degene die de oorspronkelijke onderzoeksopdracht heeft gekregen. Het amendement is dan ook niet aanvaardbaar.

Amendement 39 stelt het gebruik van een geavanceerde elektronische handtekening in de zin van Richtlijn 1999/93/EG verplicht, alsmede een betrouwbare codering, voor aanvaarding van elektronische inschrijvingen.

Volgens de motivering is dit amendement gericht op een "adequate gegevensbescherming" bij de elektronische indiening van offertes.

Het voornaamste doel is kennelijk te garanderen dat het mogelijk is wijzigingen die na de indiening zijn aangebracht te ontdekken, en zo de oorspronkelijke inhoud te kunnen reconstitueren, en ook te garanderen dat alleen daartoe gemachtigde personen kennis kunnen nemen van de inhoud van de offertes.

In dit perspectief is het amendement overbodig en zou het zelfs de aanpassing van de richtlijn aan de technische vooruitgang kunnen belemmeren, gezien het feit dat er andere technische mogelijkheden bestaan om de beveiliging van offertes na hun ontvangst te verzekeren, overeenkomstig bijlage XXIII. Met andere woorden, de integriteit van de gegevens kan worden verzekerd met andere technische of organisatorische middelen dan geavanceerde elektronische handtekeningen. Gezien de snelle technische ontwikkelingen op dit terrein zou overname van het amendement ertoe leiden dat de richtlijn regelmatig aangepast zou moeten worden.

Het amendement zou echter ook ten doel kunnen hebben te garanderen dat de identiteit van de inschrijver vastgesteld kan worden, vanaf het moment van de inschrijving. Er zij op gewezen dat een dergelijke eis op communautair niveau niet wordt gesteld voor "traditionele" (niet-elektronische) offertes en dat het gebruik van elektronische middelen geen dergelijke eis met zich brengt. Indien echter een aanbestedende dienst om redenen van juridische zekerheid een dergelijk niveau van identificatie en authenticering wil vereisen, dan biedt de richtlijn daartoe al de mogelijkheid. Het gemeenschappelijk standpunt stelt in considerans 47 duidelijk dat Richtlijn 1999/93/EG van toepassing is. Dat betekent dat aan een eventueel vereiste om de inschrijver en zijn offerte met zekerheid te kunnen identificeren voldaan kan worden door verwijzing naar de nationale wetgeving ter omzetting van Richtlijn 1999/93/EG, die garandeert dat alleen de geavanceerde elektronische handtekening gebruikt mag worden om aan dergelijke eisen te voldoen.

Amendement 40 houdt in dat gebruik moet worden gemaakt van een geaccrediteerd derde orgaan om de vertrouwelijkheid van de door de inschrijvers verstrekte gegevens te waarborgen.

De vertrouwelijkheid van de door de inschrijvers verstrekte gegevens lijkt voldoende gewaarborgd door de bepalingen in bijlage XXIII.

Ook zou dit verplichte gebruik van certificerende organen tot concurrentieverstoring kunnen leiden, gezien de verschillen tussen lidstaten inzake accreditering.

Amendement 41 preciseert dat de aanbestedende diensten aanvragers om erkenning binnen twee maanden in kennis moeten stellen van hun besluit. Verder worden aanbestedende diensten verplicht om indien het besluit meer dan twee maanden gaat duren, de verzoekers binnen een maand na indiening van hun aanvraag op de hoogte te stellen van de redenen daarvan.

Deze verplichting voor de aanbestedende diensten om hun evaluatie van een aanvraag om erkenning binnen twee maanden af te ronden, kan niet worden aanvaard, aangezien de erkenningsregelingen in deze richtlijn onder andere zijn ingevoerd om rekening te houden met het feit dat de aanbestedende diensten vaak complexe industriële uitrusting willen aanschaffen (bijvoorbeeld rollend materieel voor spoorwegen), waarbij de technische evaluatie langere perioden van tests, analyses etc. kan vereisen. Het amendement is verder inconsistent, aangezien het enerzijds een termijn van "ten hoogste" twee maanden bepaalt maar anderzijds voorziet in verlenging daarvan. Ook het tweede deel van het amendement is onaanvaardbaar, want gezien de complexiteit van de uitrusting en de noodzakelijke tests is het goed mogelijk dat aanbestedende diensten na een maand nog niet weten of zij al dan niet binnen twee maanden een besluit zullen kunnen nemen.

Amendement 50, met betrekking tot het gunningscriterium van "de economisch gunstigste inschrijving", houdt in dat:

- 1) de zinsnede "voor de aanbestedende diensten" wordt geschrapt;
- 2) de precisering dat het gaat om de "**economisch**" voordeligste inschrijving wordt geschrapt;
- 3) "gerechtvaardigd worden door het voorwerp van de opdracht" veranderd wordt in "verband houden met het voorwerp van de opdracht";
- 4) rekening gehouden moet worden met de milieutechnische eigenschappen van de productiemethode;
- 5) de zinsnede "alsmede de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling door de inschrijver".

Wat punt 1) betreft: het schrappen van de woorden "voor de aanbestedende diensten" zou het mogelijk maken om rekening te houden met allerlei uiteenlopende en vaak niet meetbare elementen in verband met eventuele voordelen voor "de maatschappij" in ruime zin. Dergelijke gunningscriteria zouden hun functie niet vervullen, namelijk een evaluatie mogelijk te maken van de intrinsieke kwaliteiten van de offertes, om te bepalen welke de beste prijs-kwaliteitsverhouding voor de koper biedt. Deze wijziging zou een ingrijpende verandering van de officiële doelstelling de richtlijn inzake overheidsopdrachten betekenen en zou bovendien ernstige risico's van ongelijke behandeling met zich brengen.

Met betrekking tot punt 2): Deze risico's zouden nog aanzienlijk worden verhoogd door overname van dit deel van het amendement. Het zou voorts een fundamentele wijziging betekenen van de hele filosofie van de huidige communautaire coördinatie, van het voorstel voor een richtlijn van de Commissie, maar ook van de overheidsopdrachten in het algemeen, waarvan de budgettaire functie ontkend zou worden. Dit deel van het amendement zou bovendien een aanzienlijke inconsistentie tussen de twee richtlijnen creëren.

Met betrekking tot punt 3): dit deel van het amendement moet verzekeren dat de nieuwe richtlijn dezelfde mogelijkheden biedt voor het rekening houden met bepaalde criteria als het bestaande recht, zoals geïnterpreteerd door het Hof in het hierboven genoemde arrest "Bussen van Helsinki", nu doet. Dit amendement is overbodig aangezien het gemeenschappelijk standpunt in artikel 55 en considerans 54 al de nodige verduidelijking en garanties op dit punt bevat.

Met betrekking tot punt 4): de productiemethoden vallen onder de bredere definitie van de "milieutechnische eigenschappen", die expliciet worden genoemd onder de bij wijze van voorbeeld aangegeven criteria. De productiemethoden worden al in bijlage XXI erkend als mogelijke technische specificaties, en niets belet dan ook dat deze zelfde specificaties ook gunningscriteria kunnen zijn. Het zou dus overbodig zijn om ze expliciet te noemen in een overigens niet uitputtende opsomming van voorbeelden.

Met betrekking tot punt 5): het rekening houden met overwegingen die losstaan van het onderwerp van de opdracht, zoals het beleid inzake gelijke kansen van de inschrijver, zou het wezen van de richtlijn aantasten, die bedoeld is om een "gezond" beheer van de openbare middelen te verzekeren en gelijke toegang tot overheidsopdrachten te garanderen, en zou de richtlijn omvormen tot een instrument van beleid op andere terreinen. Het beleid inzake gelijke behandeling van de inschrijver heeft niets van doen met het evalueren van de kwaliteit van de offerte om de prijs-kwaliteitsverhouding vast te stellen; de bedoeling van het amendement is de voorkeur te geven aan "sociaal verantwoordelijke" ondernemingen, wat betekent dat opdrachten zouden worden gegund aan ondernemingen waarvan de offerte niet noodzakelijk de beste prijs-kwaliteitsverhouding zou bieden.

De amendementen 53 en 56 betreffen artikel 59. Deze bepaling, die momenteel alleen van toepassing is op opdrachten betreffende diensten, heeft betrekking op eventuele problemen die Europese ondernemingen zouden kunnen ondervinden bij het verwerven van opdrachten voor het verrichten van diensten in derde landen. Deze bepaling verplicht de Commissie om zich in te spannen om problemen in verband met de toegang tot opdrachten in derde landen te verhelpen. Het amendement zou enerzijds de bestaande bepalingen uitbreiden tot drie typen van opdrachten, en zou bovendien een verplichting tot ingrijpen invoeren bij eventuele niet-inachtneming van bepaalde IAO-verdragen door derde landen.

De uitbreiding van de bestaande verplichtingen tot interventie tot opdrachten voor leveringen en werken wordt niet gemotiveerd. Voor deze typen van opdrachten bestaan andere instrumenten, hetzij in deze richtlijn (zie b.v. artikel 58), hetzij in het kader van bi-, pluri- of multilaterale akkoorden of onderhandelingen. Dit aspect van het amendement kan dus niet worden aanvaard.

Wat de nieuwe aanleiding tot optreden betreft: een richtlijn inzake overheidsopdrachten is niet het geëigende instrument om een verplichting in te voeren voor de Commissie om de naleving van het internationale arbeidsrecht door derde landen te controleren.

Amendement 55 zou een wettelijk vermoeden van vrije toegang tot de spoorwegsector invoeren in geval van omzetting en correcte toepassing van de richtlijnen 91/440/EEG betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁴, 95/18/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen⁵ en 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering⁶. Het amendement hangt samen met de algemene uitsluitingsprocedure als bepaald in artikel 30.

Dit pakket van richtlijnen inzake spoorwegen betekent in het huidige stadium geen liberalisering in dezelfde zin als de andere in bijlage XI genoemde richtlijnen. Het is bovendien te vroeg om nu al een wettelijk vermoeden van vrije toegang in te voeren, aangezien momenteel andere maatregelen worden besproken met het oog op de openstelling van het vrachtvervoer tegen 2008.

Amendement 54, dat betrekking heeft op een specifiek Duitse situatie, zou een wettelijk vermoeden van vrije toegang tot de exploratie en winning van steenkool of andere vaste brandstoffen voor het geval dat een lidstaat vrijwillig een richtlijn (94/22/EG) betreffende vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen van toepassing zou verklaren op de steenkoolsector. Dit amendement hangt samen met de algemene uitsluitingsprocedure als bepaald in artikel 30.

De invoering van een wettelijk vermoeden in verband met de vrijwillige toepassing van een communautaire richtlijn buiten het eigenlijke toepassingsveld daarvan brengt problemen inzake rechtszekerheid met zich en houdt geen rekening met de verschillen tussen de sector koolwaterstoffen en die van de andere vaste brandstoffen. Een dergelijke vrijwillige toepassing kan echter niet volledig uitgesloten worden. Bovendien bevat het gemeenschappelijk standpunt na de eerste lezing al een considerans (40) die verduidelijkt dat een dergelijke vrijwillige toepassing beschouwd moet worden als een omstandigheid waarmee rekening moet worden gehouden voor de toepassing van artikel 30 van de richtlijn.

5. CONCLUSIE

Overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag wijzigt van Commissie haar voorstel zoals hierboven beschreven.

---

⁴ PB L 237 van 24.8.1991, blz. 25. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/12/EG, PB L 75 van 15.3.2001, blz. 1.

⁵ PB L 143 van 27.06.1995, blz. 70. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/13/EG, PB L 75 van 15.3.2001, blz.26.

⁶ PB L 75 van 15.3.2001, blz. 29.